

Per AmparoG el dj., 28/05/2026 - 08:00

Quina cosa tan gran és la humanitat, quina cosa tan gran va fer nostre Déu en crear la humanitat!

Això és el que em suggereix el títol de la [primera encíclica del papa Lleó XIV](#), feta pública el 25 de maig d'enguany, tot i que va signada deu dies abans.

Dels diversos vídeo-presentació del document i de les moltes infografies que han circulat per tot arreu en aquesta setmana, se'n deriva ràpidament la idea següent: "és l'encíclica del Papa sobre la intel·ligència artificial". Humilment, jo crec que l'accent està posat en la persona humana, que el títol no és casual -per ser les primeres paraules del text en llatí-, sinó ben intencionat.

Es tracta d'un nou aprofundiment de la Doctrina Social de l'Església que reflexiona sobre una realitat nova dels temps actuals, la intel·ligència artificial i la tecnologia. D'una manera similar, la considerada primera encíclica social de l'Església, la *Rerum Novarum* de Lleó XIII, fa 135 anys va aprofundir la qüestió obrera, que era un assumpte de gran rellevància aleshores. Tots dos documents, miren de posar al centre la persona i la seva dignitat.

El text, aproximadament unes 200 pàgines (depèn de l'edició, properament també en català), consta de cinc capítols, a més de la introducció i la conclusió. Lleó XIV expressa que la tecnologia no és "una força antagònica respecte a la persona" (4), i tampoc "un mal, en si mateix" (9), però reconeix també que "no és neutral, perquè pren el rostre de qui la concep, la finança, la regula, la utilitza" (9). Això és el que hauríem de detectar.

Amb aquestes línies, voldria sobretot animar-nos (m'incloc) a llegir-la amb deteniment, perquè segur que ens estimula a reflexionar sobre el món en el que vivim, sobre nosaltres mateixos i sobre la relació amb els altres i amb Déu. I... no és això fer pregària des de la realitat?

(Imatge de Tumisu en Pixabay)
